

Иван Вазов

Политика

I

„Падна тиранът! Падна султана!
Свалихме веке Абдул Азиза –
и на престола Мурад възлиза:
епоха светла за нас настана!“

Тъй викат днеска кат побесняли
паши, везири, софти, журнали,
що са до вчера кокал гложгали
и на тирана песни са пяли.

И дипломати с тържество кряскат:
„Турция вече напред отива!“
Вредом празнуват и ръце пляскат.
А България кръв я облива.

II

И Мурад Пети ведно с Митхадът –
единът гламав, другий джелатин –
нови реформи, фермани вадят,
за да подпират тронът разклатен.

„Всички сте равни – Мурад казува, –
българи, турци все едно значат:
българи имат право да плачат:
искам раята днес да добрува.“

Зли подигравки!... Лъжи гнуснави!
Светли надежди пълнят Европа.
Андраши вика: „Болний оздрави!“
Дерби от радост скача и тропя.

Турско да цъфне всички залягат,
кроят реформи и конституций,
пращат черкези, башибозуци
по-скоро тамо да ги прилагат.

А България в черно чернило
богу се моли, цял свят проклина!

В пламен, в тъмница и на бесило
и под нож остър чада й гинат.

1876, юни 12

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова и Инна Атанасова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4346>]